239. Второк 13 падолиста (31 жовтня) 1906. Рік XVI.

ходить у Львові
дня (крім неділь
кат. сьвят) о 5-ій
годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата
у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Заява польского Кола в Раді державній. — З угорского сойму. — Управильненє церковних відносин в Іспанії. — З Росиї.

Пос. Абрагамович — як ми вже доносили — зложив іменем польского Кола заяву, в котрій зазначив, що правительственне предложенє бар. Ґавча було очивидячки вороже для теперішного польского стану посїданя і тому всї польскі посли заявили ся против него. По упадку кабінету бар. Ґавча польске Коло пересьвідчило ся, що реформа не зійде з першого пляну, бо закиди польского Кола против виборчої реформи з огляду на становище монархії не находили послуху анї в палаті, анї у начальних чинників держави, — тож числячи ся з обставинами, порішило перейти до подрібної дискусиї, скоро лише кабінет кн. Гогенльогого виявив склонність для залагодженя несправедливостий першого проєкту для польского народу. Коло поставило свої окремі жаданя, які старало ся перевести в дорозї компромісу. Передовсїм зажадало помноженя числа мандатів для удержаня стану посїданя в палаті послів, як також і конституцийної ґваранциї єго. Заразом зажадало розширеня автономії краю, бо будуча палата, вийшовша з загального голосованя, могла би виявити склонність укороченя прав сойму. Коли однако розширенє автономії при тій нагоді показало ся неможливим, польске Коло старало ся бодай узискати користну для себе автентичну інтерпретацию §. 11 основних законів. З глубини переконаня підпирало також Коло польске плюральну систему виборчу, однак і в тім остало в меншости. Так само остало без висліду жаданє рівночасної зміни реґуляміну палати задля унормованя відносин в будучій палатї. Тож не всїм інтересам і бажаням польского Кола вволено і коли оно тепер заявляє ся, щоби перейти до подрібної дискусиї, то не робить сего з одушевленя для предложеня, а задля оборони своїх народних інтересів і тих постанов предложеня, які комісия задля сеї оборони вже приняла в своїм справозданю. „Однак не тратимо також надії — кінчив бесїдник — що зголошені нами „внесеня меншости“ специяльно що до плюральної системи і польского заступництва з Буковини будуть приняті. Заявляємо ся за переходом до подрібної дискусиї в тій надії, що компроміси, заключені в комісиї, прийдуть до здїйсненя. Коли б наші ожиданя завели нас, коли-б наші народні інтереси і жизненні потреби стали нарушені ухвалами палати, то нїкого не повинно дивувати, що в такім разї будемо поборювати предложенє з цїлою рішучостию“.

При кінци суботнїшного засїданя угорского сойму румуньский посол Вайда заінтерпелював президента кабінету в справі рівного, тайного і безпосередного права виборчого. До переведеня тої реформи нинїшнє правительство покликано, а теперішний сойм вибрано. В Австриї найшов ся чоловік, президент кабінету бар. Бек, котрий з успіхом переводить виборчу реформу. Подібну реформу можна би перевести і на Угорщинї, коли би була до того добра воля. — Президент кабінету др. Векерле відповів, що правительство виповнить свій обовязок, о скілько то буде в людскій силї, виповнить зобовязанє, яке приймало на себе, довершити то, що обіцяло, здїйстнить жаданя демократичних засад, аби як найширші круги населеня могли брати участь в законодавстві. Однак правительство не може поступати несовістно і легкодушно, а перед усїм мусить впевнити ся, що буде удержаний угорский народний характер краю. Найважнїйша річ, аби перемогла воля населеня, а не аґітаторів. Реформа, яку предложить правительство, буде становити поступ під кождим взглядом. Сойм приняв ту відповідь до відомости.

Як у Франциї так і в Іспанії станула тепер на порядку дневнім справа управильне-

2)

Тайна до смерти.

Маленька повість з житя словіньских селян

ПАВЛА М. ЛЯКРОМИ.

Анца [1]) любила Івана Модрея з Чадри і сказала батькови не як може якась панна в місті з плачем, але з простими проклонами, що з нїким иншим хиба лиш з Іваном стане під вінець і готова зробити смерть першій своїй дитинї, як би батько змусив єї віддати ся за ненавистного їй Міґу [2]) Крояча.

Тота страшна погроза помогла; бо в тих горах, аж сумно казати, убиванє дїтий ширило ся мов би якась пошесть так дуже, що аж начальник одної більшої громади просив в своїй наівности одного з адвокатів в Гориції, щоби він не боронив так добре убийниць дїтий, бо грішні женщини аж надто на то спускають ся.

Господар з Поляни був би ще видержав таку ганьбу, але задля ученого, єго сина, котрий практикував при судї, треба було якось забезпечити ся від такого страшного злочину. Бо то, бачите, селяни гордять ся найбільше тим, коли їх сини учать ся. Для селянина нема нїякої за великої жертви, нїякого за великого недостатку, коли єму розходить ся о то, щоби посилати сина на науку і в той спосіб проложити єму дорогу до уряду і достоїньства.

Отже й господар з Поляни пожертвував свій плян подруженя і білява Анца повінчала ся зі своїм любим Іваном.

Але якось їй не щастило ся. Чоловік єї після погляду і звичаю на селї був, що правда, дуже добрий і любив єї, але злоба погордженого жениха затроювала їй житє.

Ґосподь Міґа не міг того нїяк забути анї простити дівчинї, що она дала єму гарбуза, навіть ще й тодї, коли господар з Поляни замкнув без труду своє одніснєке око і коли надармо шукали за тою якоюсь скринкою з грішми. Супруги отже сподївали ся, що бодай тепер будуть мати спокій, але той непримиримий селянин ненавидів їх обох так само як і давнїйше і мстив ся явним ворогованєм. В злобі своїй зробив їм першого збитка в той спосіб, що коли вийшов на польованє, застрілив їм вівчарского пса таки в очах молодої жінки нїби длятого, що він уганяв ся за зьвіриною, а при тім ще й наполошив череду так, що найкрасші ягнята пропали десь в дебрах.

Іван, що правда, запізвав був єго до суду за нарушенє публичної безпечности і за шкоду, але на дармо, бо Міґа яко властитель польованя після обовязуючого закона мав право до того і потвердив присягою, що той пес уганяв ся за зьвіриною.

Бідачиско Іван ледви що перетерпів перший удар, як ґосподь Міґа знайшов собі нову приключку ізза межі і розпочав великий процес, котрий Іван програв в двох інстанциях.

Завзята борба тягнула ся роками. Адвокати при тім богатїли, а бідному Іванови щезало щораз більше єго майно, але що найгірше: він загриз ся на смерть. Єго охота до роботи ослабла, від чого єго господарство і так вже значно менше терпіло в двоє. Синів єму Бог не дав. Єго обі доньки помагали єму, що правда, з цїлої сили дома і в поли та ходили коло худоби, але на єго обістю бракувало все-таки мужеской сили, а держати наймитів не було звідки, від коли почали ся процеси.

Коли Іван програв процес у висшім судї, став він дуже задумчивий. На щастє для єго родини був він дуже побожний. Потіха віри піддержувала єго і не давала єму таки зовсїм подати ся і длятого не взяв ся він до горівки, як то на нещастє буває часто в горах. Чоловічиско той, колись повен сили, нидів очевидячки, хоч не було по нім пізнати, щоби єго щось боліло — що він був нервово хорий, того не розуміла анї єго жінка, анї не пізнав єя в тім повітовий лїкар, котрого він радив ся — а бідна Анца так тим перепудила ся, що зважила ся на сьміле дїло вести на власну руку борбу з непримиримим ворогом.

Щира жінка розважила собі зовсїм справедливо, що треба передовсїм усунути причину глухої розпуки єї чоловіка, щоби він набрав знову відваги і сили і так конче потрібної охоти до житя.

Отже Анца постановила задля того прикрого процесу, котрий остаточно можна ще було виграти в найвисшім судї, поспитати ради якогось особливо здібного адвоката. Добра жінка не сумнївала ся анї трошки о тім, що на то піде споро гроша. Але Анца мала маленький скарб, котрий держала у великій тайнї а котрий готова була пожертвувати за дорогого мужа.

[1]) Анна. — [2]) Михайло.

ня відносин держави до церкви. Теперішний кабінет, котрий мав бути тільки переходовим і мав промостити дорогу консервативному наслїдникови, не лише удержав ся доси, але навіть розпочав радикальне дїло реформи в области, котра доси була в Іспанії ненарушимою. Теперішний мінїстер судівництва, ґр. Романоес намовив короля до виданя декрету розширяючого важність цивільних шлюбів. До сеї пори обовязувала в Іспанії законна засада, що цивільний шлюб важний тільки для некатоликів. Державні власти не давали цивільного шлюбу особам, котрі не могли виказати ся сьвідоцтвом, що не суть католиками. Тепер вже не треба предкладати сьвідотва, що той, котрий хоче взяти цивільний шлюб, не есть католиком. Іспаньский епископат розпочав акцию против того декрету королївского. Архиепископ з Бурґосу оголосив навіть, що новий закон державний не обовязує нікого. Правительство заховувало ся зразу супокійно супротив тої аґітациї. Доперва, коли побачило, що аґітация не є безуспішна, виступило против неї, а навіть увязнило кількох сьвященників. Епископат відповів на ті зарядженя ще острійшою аґітациєю, а епископ з Баядоцу виступив навіть судово против розпоряджень о цивільних шлюбах і вніс до парляменту подане з жаданем видапя мінїстра Романоеса судови. Правительство внесло на руки папского нунция в Мадриті зажалене против опозицийних пралатів і загрозило енерґічними средствами, як Ватикан не заборонить тої аґітациї. Папа мав візвати епископів до умірковання. Правительсво наміряє також управильнити цїле церковно-полїтичне законодавство. Проект нового закона о товариствах, до котрих, так як у Франциї, зачислено також духовні монаші чини, вже є готовий. Про сей проект правительство вже повідомило Ватикан.

Оногди розпочали ся в Севастополи на ново засїданя военного суду морского в справі войскової падолистової ворохобні в минувшім роцї, котрі то засїданя мусїли перервати ся внаслїдок крадежи актів. Розправи відбувають ся при замкнених дверях. Боронить один адвокат цивільний і двох войскових. Обжалованих есть 272. Справа буде тревати яких два місяцї. — В Одесї розпочав ся процес против одеської орґанїзациї войскової, з котрої 11 осіб обжалованих о пропаґанду серед войска. Позаяк суд відкинув просьбу оборони о переслухане сьвідків, всї оборонцї і обжаловані, що були на волї, вийшли з салї засїдань суду. Справа веде ся дальше. — З Петербурга доносять, що на поїзд почтовий на шляху Петербург-Верхнеднїпровск напало 20 уоружених людий, котрі довідали ся, що в поїздї есть значнїйша готівка. На однім закрутї спричинили вискочене із шин машини. Однако коли опришки побачили, що подорожні і прислуга зелїзнича вибігли з револьверами, кинули ся до утечі.

Селянка, бачите, коли по смерти свого батька попрятувала в его комнатї, котрої вся знадоба після завіщаня до неї належала, знайшла під дошкою в помості великий капшук повен якихсь монет. Дошка дуднїла глухо, як би в споді було порожне місце, і то звернуло еї увагу. Она не сказала о тім нікому, навіть і братям і тїшила ся в души з того, що на тїй історії про скриню з грішми таки було щось правди. Навіть свому чоловікови не сказала нїчого, щоби на случай потреби мала свої власні гроші. А тепер якраз настала така хвиля.

Ніби длятого, щоби постарати ся о виправу для своєї найстаршої доньки, що заручила ся була з якимсь маючим господарем в долинї, сказала она, що мусить піти до міста. Добрий Іван, котрий в своїй задумі на все казав лиш: „Уже прав, уже прав — вже добре, вже добре", не противив ся тому.

Анца взяла свій скарб та й ще щось иншого дуже важного, чим аж тепер задумала боронити ся, сховала все добре та пішла передовсім до їх дотеперішного адвоката в Тольмайн, щоби відобрати від него акти процесу. Адвокат гадав, що супругам відхотїло ся вже процесувати ся в виду безуспішности їх процесу, а що они ему завсїгди добре платили і він був певний того, що заплатять ему й то, що ще ему належало ся, то звернув акти і сказав, що проти ґоспода Міга годї що вдїяти: він має за богато добрих приятелів в судї.

Підчас довгої їзди почтовим возом, повним подорожних, мала Анца досить часу роздумати о тім, що сказав еі правний дорадник. Той чоловічиско не говорив ще нїколи так отверто з нею. Тим більше постановляла она собі віддати процес в лїпші руки.

Краса країни і дороги, що ве ся майже аж під саму Горицию вздовж запіненої темносиньої води Ізонца, не могла анї на хвильку звернути еї увагу на себе. Лиш коли доїхали до відпустового місця Монте Санто, де звичайно сходить ся богато людий, перехрестила ся она і відмовила Богородице Діво, щоби Матїнка Божа поблагословила еї наміри. А що рівночасно з вершка сьвятої гори відозвав ся давін взиваючий до вечірної молитви, то Анца взяла се за добрий знак. Небавком опісля не села на души в'їхала до Гориции, окруженої хорошими двірками, котрої знамя, стара ґрафска кріпость, що піднимає ся високо в гору, виринала вже зпосеред темного галузя столітних кипарисів із Салькано яко блїдий нарис минувшої величавости.

Анца спала твердо цїлу ніч в улюбленій словіньскій гостинници при площи Чорно. Але вже раненько схопила ся, щоби пошукати такого адвоката, якого їй було потреба. Звідувала ся не за найлїпшим або за найдорожшим адвокатом або таким, котрий має найбільше роботи, лиш за наймолодшим. Хитра сїльска жінка розважила собі, що молодий адвокат, котрий ще не має великої практики, зможе лїпше взяти ся до еї дїла та й з більшою займе ся ревностию.

При цаньскій улици, в скромній канцелярії, котрої вікна виходили на подвірє, знайшла она такого, якого їй було потреба. Анца почала від того, що писареви, котрий сидїв в передній комнатї і дармував, уткнула в руку срібного ґульдена, щоби він еї зараз впустив до адвоката. Того поправдї не було потреба, бо молодий доктор прав зовсїм не мав тільки занятя, щоби аж не міг собі дати ради. Він приймив еї длятого зараз. Анца, що мала досить практичне поняте о сьвітї і людях, виступила й у адвоката насамперед з грішми, лиш цїнила его так високо, що предложила ему весь свій скарб: „Отсе все вам дарую, коли виграєте менї мій процес".

Молодий доктор на ті еї слова лиш усьміхнув ся, але й зачав обачно розвідувати ся, звідки она має той скарб, бо то таки дїйстно був скарб, хоч монети по найбільшій части вийшли вже були з курсу. Там знайшло ся кілька повної вартости наполеонів, вичеканених ще в часах, коли Наполеон був консулем, а між тими й одна монета з 1808 року, на котрої личку видко було Наполеона 1. в лавровім вінци на голові з підписию: „Empereur"[3]) а на четї напись „Republique française"[4]). В капшуку були також талярі Марії Тересы, а відтак множество старих монет, котрі могли мати велику вартість для збирачів, а передовсїм одна золота монета дожів[5]). Тоті монети дуже рідкі, бо за кождий раз, коли який дожа венетский вступав на престол, вибивано лиш одинайцять таких штук: десять для високої ради а одну для пануючого дожі.

(Дальше буде).

[3]) Ампрер = цїсар. — [4]) Репіблік франсез = република французка. — [5]) Дожа = президент венетскої републики.

Новинки.

Львів, днн 12-го падолиста 19[illegible]

— **Іменованя.** Мінїстерство торговлї іме[illegible]вало концїпістів почтових: Льва Холевку, Дени[illegible] Мутку і Йосифа Закшевского комісарями почтов[illegible]ми при гал. Дирекциї почт.

— **Центральна каса спілкова.** П. Мінїстер фінансів предложив дня 12-го м. м. державній радї буджет на рік 1907. При тій нагоді повідомив він палату, що правительство вставило в буджет суму 6 мілїонів корон для центральної каси спілкової і висказав надію, що палата послів причинить ся до скорого уведеня в житє тої важної для спілок хлїборобских а також і промислових, институций. Закон дотично заснованя центральної каси, яка буде мати свій осїдок у Відни, вже готовий, а також і пропамятне письмо та поясняючі замітки. Між иншим сказав п. Мінїстер таке: зґуртоване економічних сил в спілках есть при сучаснім загальнім розвитку хлїборобства і промислу для істнованя дрібних і середних продуцентів питанєм житя і уможливляє конкуренцию з великим капіталом. Спілкова орґанїзация мала до тепер слабі успіхи, головно через те, що діставала здебільшого дуже дорогий кредит і не могла задля браку відповідної орґанїзациї користати із такого кредиту австро-угорского банку. Заложенем такої каси, що збудує ся на основі істнуючих вже в поодиноких краях спілкових союзів сему лиху запобіжить ся. З тих виводів п. Мінїстра фінансів видко, що центральне правительство, яке недавно скликало було в тій справі анкету знатоків, взяло ся енерґічно до заведеня центральної спілкової каси.

— **Ц. к. краєва Рада шкільна** з'орґанїзувала 1-клясові народні школи в Рашкові (округ Городенка), в Старім Селї на присїлку „Липина" (окр. Чесанів) і в Буківні (окр. Товмач) та перемінила 1-кл. школи на 2-клясові: в Климківцї (окр. Сянік), в Шепорах (окр. Косів), в Лазах (окр. Ярослав) і в Іспасї (окр. Коломия).

— **Нова зелїзниця.** Дирекция зелїзниць оповіщує, що в другій половинї с. м. передасть ся до прилюдного ужитку зелїзницю льокальну Тернопіль-Збараж зі стациями Тернопіль і Збараж і пристанками Шляхтинцї, Лозова, Курники і Іванківцї. — Стациї Тернопіль і Збараж уладжені для загального руху з вимком перевозу худоби, а пристанки і ладівнї для руху особового і пакункового, а для товарового тілько в цїловозових наборах за попереднім зголошенем в ц. к. Дирекциї зелїзниць державних у Львові. — Материялів вибухових не вільно буде перевозити на тій зелїзници. Експедицию пакунків і видаване білетів в пристанків полагоджує кондуктор в поїздї. На тій зелїзници буде переходити дві пари мішаних поїздів, а то з Тернополя до Збаража о годинї 12·30 в полудне і о 3·50 в ночи, а зі Збаража до Тернополя о год. 3·10 пополудни і о 5·55 рано.

— **В краєвій вартатї для виробу забавок** в Яворові есть ще до обсадженя кілька вільних місць. Кандидати зі сторін Яворова або з инших повітів можуть мати цїле удержанє в бурсї за малою оплатою, бо 5 до 10 К в перших шести місяцях. В дальших місяцях заряд зменшає оплату, а навіть на случай доброго поступу ученика зносить еї зовсїм.

— **Дрібні вісти.** Вибори до городецкої ради повітової розписані з громад сїльских на 12, з міст на 13, а з більших посїлостий на 14 грудня с. р. — Доповняючий вибір одного члена ради повітової з міста Стрия розписаний на день 27 падолиста. — Катерина Баран поставила на льотерию числа 2, 82 і 86 і виграла терно, але загубила карточку, без котрої льотерия не виплатить гроший. П. Баран обіцює нагороду тому, хто би знайшов карточку. — Люди гублять не лиш щасливу карточку, але й готові гроші і дорогоцїнні річи. На сходах банку краєвого знайдено банкнот на 100 К; коло жовківскої рогачки знайдено ще дня 2 с. м. 290 К 22 с. і доси ще нїхто не зголосив ся по тї гроші; п. М. Свобода згубила срібний годинник з довгим ланцушком металевим; на ул. Городецкій згублено книжочку каси ощадности на імя Павлини Янковскої.

— **Буря на мори.** З Реки доносять: Тамтого тиждня шалїла на Адрийскім мори коло Реки

…у величезна буря і накоїла великої шкоди. …рі залила вода майже цілий беріг, між … одну часть Ніцци. „Трговински гласник“ …ює шкоду від бурі на 5 міліонів корон. …забрала богато моряків і понесла съвітами …а дно моря. В Рєці знищила „мольо“, з ко… відпливають пароходи до Аббациї. І тепер … ще дуже неспокійне. „Мольо“ вже трохи …оправлений, а шкода виносить около 50.000 …р.

— **Крадежі.** Великої крадежі допустили ся невислїджені доси злочинцї в ночи на неділю на шкоду властителя складу тютюну в будинку Скарбківскім при ул. Театральній. Злодії добули ся до складу з пивницї, що містить ся під складом, а в котрій аж під верх було зложене дерево. Злодії винесли часть дерева до сусїдної пивницї а відтак ставувши собі на позіставшім, як на руштованє, вибили діру в склепліню і добули ся до складу. Тут перевернули зелїзну касу, вибили в задній єї стінї діру за помочию провсрчування і забрали готівкою 10.270 К., дві книжочки почтової каси ощадности і всїлякі папери. Крім того з иншого сховку забрали ще 200 К. Щоби їх нїхто не підглянув, заслонили віконце над дверми від улицї старанно шматами а до того ще, як то видко із слїдів, присвічували съвічку мідницею. Впрочім не лишили анї слїду по собі. — Жандармерия з Глинян дала телеграфічно знати львівскій поліції, що там вкрадено 400 К. готівкою, 6 золотих перстенів, дамский годинник з ланцушком, золоту шпильку з перлами, срібні ковтки і 15 штук столового срібла з буквами Н. Р.

— **Втеча арештантів.** Як ми вже доносили, втекло онагди з львівского карного заведеня кількох арештантів, налогових злодіїв. Всїх разом втекло було чотирох. Они працювали у варстатах на другім поверсї, там оскали собі з одного вікна дошку і при єї помочи добули ся на під а з відтам на дах заведеня. Лишивши чоботи на подї, перейшли босо через цїлий дах а один з них спустив ся по ринві однїй з камениць при ул. Бернштайна, несподїваючись, що тут ждуть вже на него дозорцї вязниць, котрі убрали єго зараз в ланцушки і повели в парадї назад туди, з відки вирвав ся. В заведеню оглянули ся ще пору і сторожа вязницї та поліция обсадили зараз улицї Бернштайна, Карну, Шпитальну і сусїдні і двох втікачів удало ся зловити, але Папара і Задїльский щезли десь без слїду мимо того, що зараз перешукано ще й другий раз цїлий під.

— **Пропало 12.000 ваґонів!** По російско-японьскій війнї пропало десь без слїду 12 тисячів ваґонів т. зв. „теплушек“, відповідно уряджених до перевозу войска. Тепер власти зелїзничі пошукують тих ваґонів по всїх зелїзницях, бо хотять їх перемінити знову на звичайні. Управа варшавско-петербурґскої зелїзницї, щоби прискорити віднайденє, оголосила окружником до всїх дирекций нагороду. Кождий, хто служить при зелїзници, коли знайде ваґон „теплюшку“ в поїздї або на стациї і дасть о тім знати, дістане аж — 20 копійок за кождий ваґон! Той щасливий, котрому удалось би відшукати всї 12.000 ваґонів, дістав би остаточно 2.400 рублів, але що они очевидно не знаходять ся всї при купі — а впрочім й не знати, чи не були они лиш на папери — то очевидно, що за 20 копійок не схоче ся нїкому шукати. Длятого можна сьміло сказати, що ті ваґони вже не знайдуть ся. В Росиї уміють собі порадити в кождім случаю.

— **Пошукують мамки для льва.** Під таким заголовком помістили всї віденьскі недїльні ґазети звістку з повідомленєм, що львиця в шенбруньскій менажериї сподїває ся в найблизших годинах збільшеня своєї родини а інспекция менажериї просить з тої нагоди, щоби, хто може, відступив їй середного росту з коротким волосєм і лагідного характеру суку, котра якраз тепер кормить свої молоденькі а котра могла би „стати за мамку“ для молоденьких львинят. — Пять недїль тому назад відступив був якийсь п. Лїснер свою суку тійже інспекциї менажериї до кормленя тигра, котрому тепер пять недїль. В суботу звернули суку назад властителеви, бо тигра можна вже тепер годувати молоком з фляшинки і давати по троха мяса. Молоденьке песя лишило ся поки що в менажериї з молоденьким тигром, щоби той мав з ким бавити ся.

Телеґрами.

Відень 12 падолиста. Є. В. Цїсар відобрав нинї присягу від мінїстра краєвої оборони ґен. Лячера яко від тайного радника.

Будієвицї 12 падолиста. Нинї закінчила ся скрутинія з виборів до міскої ради з третої куриї. На ческу лїсту впало 2010 голосів на нїмецку 1914. Вибрано Чехів.

Берно (моравске) 12 падолиста. Вчера відбули ся тут перший раз вибори з загальної куриї до моравского сойму. Доси звістний вислїд з 7 округів виборчих. Вибрано іменно 3 Чехів з католицкої партиї, 3 социялїстів а то в однїм берненьскім округ̆зї ческім посла до Ради державної Гібеша, в ческім округ̆зї Моравскої Бистрицї социялїста Прокеша, в ческім округ̆зї в Мор. Шинберзї посла до Ради державної Ельдерша. В однїм нїмецкім округ̆зї берненьскім вибрано нїмецкого лїберала.

Владивосток 12 падолиста. Воєнний суд видав вирок на вояків, котрі збунтували ся були дня 23 жовтня м. р. Головні обжаловані втекли із слїдчої вязницї. З 107 присутних обжалованих засуджено 43 на вязницю а 44 на кари дисциплїнарні.

Петербург 12 падолиста. Указ царский заказує особам стану войскового належати до партий полїтичних і брати участь в полїтичних зборах, грозячи їм в противнім случаю усуненєм зі служби.

Петербург 12 падолиста. Вчера спущено на воду новий великий кружляк „Паллада“.

Петербург 12 падолиста. Прибули з Варшави представителї царства польского, щоби взяти участь в нарадах над проєктом введеня самоуправи земскої в царстві польскім і представили ся вчера президентови мінїстрів Столипинови. В розмові з членами комісиї для розслїдженя справи самоуправи в царстві польскім, сказав Столипин, що єсть то пильна справа а правительство не має що до того нїяких упереджень і охотно прийме бажаня представителів та зробить, що буде уважати за відповідне для краю. Комісия буде розсмотрювала два проєкти: один ґен.-ґубернатора Скаллона, а другий комісиї варшавскої. Задачею комісиї буде виготовити основні проєкти, котрі остаточно залагодить державна Дума.

Тифліс 12 падолиста. По північи дала ся вчера чути в містї страшна експльозия, котра наступила підчас ревізиї в якімсь домі. Вибухла пекольна машина а від того вибуху згинуло на місци двох поліциянів і сторож: дві особи були зранені. В однїм з помешкань, коли не було нїкого, переводжено ревізию і знайдено численні недозволені проклямациї. В хвили, коли перешукувано малу шафку стоячу на фрамузї вікна, настав вибух і завалив ся цїлий поверх.

Льондон 12 падолиста. До „Daily Chronicle“ доносять з Ню-Йорку, що там лагодить ся величезний страйк зелїзничий; 100.000 служби зелїзничої з найважнїйших товариств зелїзничих радить над страйком, жадаючи підвисшеня платнї.

Лодзь 12 падолиста. Вчера на кількох улицях незвістні люди стріляли знов з револьверів, при чім погибли дві особи а одну робітницю зранено. Споміжи осіб зранених тамтого тиждня померли чотири.

Париж 12 падолиста. (А. Гаваса) З Мадриду доносять, що розширена в Льондонї чутка о замаху на короля Альфонса єсть безосновна.

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1906.

поси.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·20	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·35	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (в Підв.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	8 55	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	10·45	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (в Підвамча)
2·21		„ Підволочиск, Бродів
2·36		„ Підволочиск, Бродів (в Підвамча)
2·40		„ Іцкан, Калуша, Чорткова
2·45		„ Кракова, Відня
	2·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	3·30	„ Коломиї, Жидачева
	4·05	„ Ряшева, Любачева
	4·15	„ Самбора, Хирова
		в ночи
	6·00	До Яворова
	6·15	„ Підволочиск
	6·25	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·25	„ Рави рускої, Сокаля
	9·10	„ Станиславова, Чорткова
	9·50	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик
	10·51	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·15	„ Підволочиск, Грималова, Скали
	11·30	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·51		„ Іцкан, Калуша

поси.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6 10	З Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломиї)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8 05	„ Станиславова, Жидачева
	8 15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
	8·45	„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11 45	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
	11·50	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1·40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик
	1·50	„ Самбора, Сянока, Стрілок
2·05		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2·20		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3 55	„ Тухлї ($^{15}/_{6}$ до $^{10}/_{9}$), Сколього ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$)
	4·37	„ Яворова
	4·50	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5·25	„ Кракова, Відня, Хирова (на Підзамче)
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
	5·50	„ Підволочиск, (Одеси), Бродів, Потутор
		в ночи
8·40		З Кракова, Відня, Сянока
	9·05	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·30	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·12	„ Підволочиск, Бродів, Скали (на Підзамче
	10·30	„ Підволочиск, Бродів, Скали (гол. дворець
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Заліщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

Замітка. Поїзди приходять і відходять після часу середно-европейского, котрий обовязує також у Львові. Звичайні білети їзди як і всякі иньші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цїлий день в містовім бюрі ц. к. зелїзниць державних пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).